

ZPRAVODAJ

VYDÁVÁ OBEC HRADIŠTKO

LÉTO 2017

Téma: 110 let SDH Hradištko

KKP – o pozemkových reformách

Rozhovor s hasiči

P. Řepou a R. Šindlerem

**Komunitou podporované
zemědělství v Pikovicích**

K zápisu do prvního ročníku letos dorazilo 50 dětí. V září se otevřou dvě první třídy a do lavic usedne pravděpodobně 44 prvňáčků ve vyrovnaném počtu kluků a holek.

Tradiční pálení čarodějnic připravilo v areálu hasičské zbrojnice SDH Hradištko. Organizátoři si pochvalovali příznivé počasí i rekordní počet návštěvníků. Více na str. 16.

Během oslav konce války, které probíhaly na mnoha místech naší republiky, se při pietním aktu 8. května připomnělo i 75. výročí vystěhování kraje mezi Vltavou a Sázavou.

V neděli 14. května proběhlo naší obcí 296 družstev, která se účastnila závodu Vltava Run. Vítězný tým zaběhl trasu ze Zádova do Braníku v délce 360 km v čase 23:06 hodin.

Ani hodinová dešťová přeháňka neodradila 161 dětí od toho, aby vynechaly soutěže připravené členy TJ Hradištko na Dětský den, který se konal v neděli 4. června na hřišti.

Nejen pouťové atrakce, ale také bohatý doprovodný program a zdařilou večerní zábavu ocenili všichni ti, kteří si v sobotu 17. června našli cestu do centra obce.

V úterý 20. června během tropického odpoledne proběhlo na zahradě školky slavnostní loučení s předškoláky. Zahradní slavnost se tentokrát nesla v duchu povolání a řemesel.

V neděli 25. června proběhlo na Třebšíně slavnostní předání hasičského vozidla Mercedes Benz. Za symbolické jedno euro bylo prodáno obci Krňany, využívat ho bude SDH Třebšíň.

Vážené spoluobčané,
milí čtenáři,

při čtení nového čísla
Zpravodaje se nezbavíte
pocitu, že je celý o hasičích.

Je jim věnováno hlavní
téma, ve kterém mapujeme
nejstarší historii sboru,
dále rozhovor, ve kterém
jsme vyzpovídali hned
dva jejich dlouholeté
členy. Ale narazíte na ně
i v článcích, kde byste to
nečekali. Manželé, kteří
oslavili diamantovou
svatbu, jsou čestní členové
hasičů, a dokonce i dodaná
fotografie z prostředí
mateřské školy se neobešla
bez hasičského auta.

Hasiči jsou zkrátka
nedílnou součástí dění
v naší obci. Nejen že je
s nimi bezpečněji, ať už jde
o požár nebo povodeň, ale
je s nimi i zábava, neboť
pro nás připravují většinu
společenských aktivit, které
se v naší obci konají.

Tento Zpravodaj, milí
hasiči, je o vás a hlavně pro
vás. Malý výraz poděkování
za to, co pro nás děláte.
Vážíme si toho.

Nutno říci, že naši
předkové měli před 110 lety
bohulibý nápad. A že jsou
si toho vědomi sami hasiči,
připravují na výročí svého
založení velkolepé oslavy.
Přeji vám tedy krásné
prázdniny a na shledanou
v září na oslavách.

LUCIE HAŠKOVÁ

TELEGRAFICKY

- Byla uzavřena dohoda s obcí Slapy o zřízení společného školského obvodu pro žáky II. stupně.
- Zastupitelstvo schválilo zvýšení místního koeficientu daně z nemovitých věcí na násobek 3.
- Plánuje se pořízení odvodňovacího lisu kalových vod do ČOV Pikovice.
- Proběhla kontrola čerpání dotace stavby nového pavilonu základní školy bez výhrad.
- V letních měsících plánujeme opravy tělocvičny.
- Částečné uzavírky na komunikaci II/102 v úseku Strnad a U přehrady bude trvat až do 15. prosince 2017.
- Dne 19. června 2017 byl slavnostně otevřen nový depozitář Národního filmového archivu. V polovině září bude otevřen veřejnosti.
- Dne 25. června 2017 byl slavnostně předán hasičský vůz Mercedes Sboru dobrovolných hasičů Třebšín.
- Sbor dobrovolných hasičů Hradištko připravuje na září oslavy 110. výročí založení sboru.
- Upozorňujeme občany, aby si před blížícími se parlamentními volbami zkontrolovali platnost svých občanských průkazů. V důsledku zavedení názvů ulic v naší obci v roce 2013 pozbyly občanské průkazy platnosti a bylo nutné je vyměnit.

S dotazem se na nás obrátila E. Škarková z Pikovic, jejíž synovec při četbě knihy „Případ Stalin“ zaznamenal informaci, že se na zahradě paní Zdeňky z Pikovic, vdovy po střelmistovi, který se podílel na demolici Stalinova pomníku, nachází část Stalinovy boty, kterou využívá jako lavičku. Budeme rádi za získání kontaktu na majitelku této kuriozity, rádi bychom o této skutečnosti napsali ve Zpravodaji více.

V minulém čísle jsme vyzvali ke spolupráci zaměstnance-pamětníky hradištské tiskárny. V tématu čísla jsme nakonec upřednostnili 110. výročí založení sboru dobrovolných hasičů. Náš zájem o vzpomínky na práci v tiskárně tak stále trvá.

Kontaktujte nás na Obecní úřad Hradištko, Chovatelů 500, na e-mail redakce@hradistko.cz nebo volejte na tel. 731 658 505.

ZNÁTE DOBŘE HRADIŠTKO?

Foto: www.radio.cz.

Z obsahu ZPRAVODAJE LÉTO 2017

Editorial:

Telegraficky	1
Znáte dobře Hradištko?	1
Zastupitelstvo jednalo 12. června 2017	2
Výzva k připojení k veřejné kanalizaci v Pikovicích	2

ZPRÁVY Z ÚŘADU:

Prázdninové zamyšlení	3
Zvýšení místního koeficientu daně z nemovitých věcí	3
Regulace hlučných činností	3

PREMONSTRÁTI:

Revize pozemkové reformy a její dopad na vlastnictví majetku premonstrátů	4 – 5
---	-------

TÉMA: 110 LET SDH HRADIŠTKO:

Z nejstarší historie SDH Hradištko	6 – 9
--	-------

ROZHOVOR:

Přátelství s Belgičany pokračuje	10 – 11
--	---------

ŠKOLA, ŠKOLKA:

Mohou knížky slavit?	12
Pestrý program v závěru roku	12

SPOLEČENSKÁ KRONIKA:

Manželé Ebroví oslavili diamantovou svatbu	13
Vítání občánků 22. dubna 2017	13
Vzpomínka na Zdeňku Křivánkovou	13

KULTURA, KNIHOVNA:

Slavnostní otevření depozitáře NFA	14
Kulturní informace	14
Poník z Pikovic uspěl na výstavě	14
Ocenění knihy Zabráno pro SS	15
Kalendárium	15
Novinky v knihovně	15

Z PŘÍRODY, EKOLOGIE:

Komunitou podporované zemědělství v Pikovicích	16
Kuchyňský bioodpad do směsného odpadu nepatří	17
Kdoule a moruše	18

SPOPKY:

Hasičské okénko	19
-----------------------	----

Zpravodaj obce Hradištko – léto 2017, čtvrtletník vychází 10. července 2017. Vydává obec Hradištko pro obyvatele a rekreatanty Hradištko, Brunšova a Pikovic, IČ 00241245. Evidence MK ČR E 17527. Náklad 1 200 výtisků – zdarma. Distribuce Česká pošta. Tisk Tiskárna Hradištko. Redakce: Lucie Hašková, Rudolf Zdeňek, Ing. Ladislav Vondrášek, Olga Andrllová, Mgr. Jana Chadimová. Grafická úprava: PAPAVER Kontakt na redakci prostřednictvím obecního úřadu nebo na e-mail: redakce@hradistko.cz. V elektronické podobě je Zpravodaj na adrese: www.hradistko.cz. Uzávěrka příštího čísla je 10. září 2017.

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 12. ČERVNA 2017

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Rozpočtovou změnu č. 02/2017, kterou se zvyšují rozpočtové příjmy o částku 2 067 tisíc Kč na celkových 39 861 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně a rozpočtové výdaje se zvyšují o částku 1 016 tisíc Kč na celkových 35 871,5 tisíc Kč po provedené rozpočtové změně.
- Závěrečný účet obce Hradištko za rok 2016, kdy celkové konsolidované příjmy činily 49 821 818,09 Kč, celkové konsolidované výdaje činily 52 785 269,72 Kč a výsledek hospodaření obce Hradištko za rok 2016 bez výhrad.
- Účetní závěrku hospodaření obce Hradištko za rok 2016.
- Účetní závěrku hospodaření zřízené příspěvkové organizace Základní škola Hradištko za rok 2016. Hospodářský výsledek ve výši 938,90 Kč schvaluje do rezervního fondu tvořeného ze zlepšeného hospodářského výsledku.
- Účetní závěrku hospodaření zřízené příspěvkové organizace Mateřská škola Hradištko za rok 2016. Hospodářský výsledek ve výši 303,10 Kč schvaluje do rezervního fondu tvořeného ze zlepšeného hospodářského výsledku.
- Záměr prodeje pozemku p.č. 494/16 o výměře 189 m² a pozemku p.č. 494/17 o výměře 123 m² v obci Hradištko, dosud nezapsaných v katastru nemovitostí. Pozemky vznikly rozdělením pozemku p.č. 494/15, ostatní plocha, ostatní komunikace. Pozemek se nachází v lokalitě Nade vsí, v křižovatce ulic Pod Vodojemem a Na Vrchole. Jedná se o neudržované neoploštěné prostranství před pozemky p.č. 515/24 a p.č. 515/23, jejichž majitelé projeví zájem o přikoupení této plochy. Při dělení byl zohledněn stávající stav tak, aby nedošlo ke změně průběhu komunikace a současně byla vyřešena přeložka vodovodní přípojky pro pozemek p.č. 515/24. Cena byla stanovena ve výši 650 Kč/m², celková cena činí částku ve výši 202 800 Kč.
- Výkup a uzavření smlouvy kupní na pozemek p.č. 208/1, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 83 m². Pozemek ve vlastnictví fyzické osoby se nachází v části obce Brunšov, Na Ovčičkách a slouží veřejnému užívání jako veřejná komunikace, která je zařazena v pasportu místních komunikací obce Hradištko. Cena je stanovena ve výši 70 Kč/m², celková cena činí částku ve výši 5 810 Kč.
- Výkup a uzavření smlouvy kupní na pozemek p.č. 492/11, ostatní plocha, ostatní

komunikace o výměře 86 m². Pozemek ve vlastnictví fyzických osob se nachází v místní části Hradištko, Nade vsí, ul. Budákov a slouží veřejnému užívání jako veřejná komunikace, která je zařazena v pasportu místních komunikací obce Hradištko. Cena je stanovena ve výši 70 Kč/m², celková cena činí částku ve výši 6 020 Kč.

- Uzavření smluv o zřízení věcného břemene-služebnosti mezi obcí Hradištko a společností ČEZ Distribuce, a.s. Společností ČEZ Distribuce, a.s. byly předloženy Smlouva za účelem zřízení, umístění a provozování zařízení distribuční soustavy.
- Uzavření Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení služebnosti mezi obcí Hradištko a Českou telekomunikační infrastrukturou a.s., na pozemcích p.č. 351/88 ostatní plocha, ostatní komunikace a p.č. 351/89, ostatní plocha, ostatní komunikace ve vlastnictví obce.
- Záměr bezúplatného nabytí do vlastnictví obce Hradištko pozemku p.č. 856/4, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 434 m². Vlastníkem pozemku je Česká republika s příslušností hospodaření s majetkem státu Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Pozemek se nachází v části obce Hradištko, ul. K Budákovu a jedná se o pozemek pod komunikací sloužící veřejnému užívání, zařazenou v pasportu komunikací obce.
- Uzavření nájemní smlouvy – pronájmu části pozemku p.č. 700/13, ostatní plocha, neplodná půda o výměře 50 m² v k.ú. Štěchovice. Nemovitost je ve vlastnictví obce Hradištko a je pronajímána za účelem provozování mobilního stánku s občerstvením. Stanovená cena pronájmu je stanovena na výši 4 000 Kč/měsíc.
- Záměr prodeje pozemku p.č. 700/22, ostatní plocha, neplodná půda o výměře 186 m², dosud nezapsaného v katastru nemovitostí. Pozemek vznikl rozdělením pozemku p.č. 700/13 ve vlastnictví obce Hradištko, nachází se v části obce Brunšov, ul. K Přehradě a je prodáván z důvodu zajištění přístupu k pozemku p.č. 700/12, k.ú. Štěchovice. Cena byla stanovena ve výši 400 Kč/m², celková cena činí 74 400 Kč.

- Zadávací dokumentaci k veřejné zakázce malého rozsahu „Odvodňovací lis čistírenského kalu“ a zadání výběrového řízení a zároveň zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce organizací výběrového řízení na dodavatele odvodňovacího lisu čistírenského kalu a podpisem smlouvy s vybraným uchazečem.
- Podání žádosti o dotaci z Operačního programu životního prostředí, Prioritní osa 5: Energetické úspory na zateplení objektu tělocvičny a realizaci dalších opatření ke snížení energetické náročnosti budov, včetně výměny zdroje tepla pro vytápění.
- Zadávací dokumentaci k veřejné zakázce malého rozsahu „Výběr zpracovatele územního plánu Hradištko“ a zadání výběrového řízení a zároveň zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce organizací výběrového řízení na zpracovatele územního plánu Hradištko a podpisem smlouvy s vybraným uchazečem.
- Dohodu o zřízení společného školského obvodu pro žáky II. stupně (6. až 9. ročník základní školy) a poskytnutí finančního příspěvku na výstavbu nového školního pavilonu a neinvestiční náklady spojené s jeho provozem za účelem zajištění školní docházky pro žáky základní školy.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 01/2017, kterou se stanoví část společného školského obvodu Základní školy Hradištko.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 02/2017 o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí.
- Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 03/2017 o dani z nemovitých věcí.

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

- Dohodu o majetkoprávním vypořádání vzájemných vztahů s Královskou kanonií premonstrátů na Strahově datované dne 17. května 2017 v zaslaném znění. Pověřená komise pro jednání s Královskou kanonií premonstrátů na Strahově pro řešení majetkoprávních vztahů má nadále jednat.

VÝZVA K PŘIPOJENÍ K VEŘEJNÉ KANALIZACI V PIKOVÍČÍCH

Žádáme vlastníky objektů, kteří dosud nebyli do systému veřejného odkanalizování zahrnuti a je možné jejich nemovitost technicky napojit na stávající kanalizaci, aby zvážili a zajistili tak řádnou likvidaci produkovaných odpadních vod připojením k veřejné kanalizaci. Upozorňujeme, že Odbor životního prostředí a další pověřeni pracovníci státní správy mohou u vašeho objektu provést namátkovou kontrolu způsobu odvádění odpadních vod a jejich řádnou likvidaci.

Text: IVETA MYŠKOVÁ

PRÁZDNINOVÉ ZAMYŠLENÍ

Konec školního roku 2016/17 je tady a jsou prázdniny a doba dovolených. Občané by si měli užít svého volna a odpočinku po půlroční práci a děti využít každé chvíle k zábavě a hraní.

Tato doba však dospělým stejně jejich povinnosti nesmaže a všichni by se měli zamyslet nad tím, jak se jim v naší obci žije, co by se mělo dále zlepšovat, a též uvažovat o tom, že za krátkou dobu půjdeme znovu k volebním urnám, koho bychom měli volit a jaký to bude mít další vliv na rozvoj naší obce. Zatím je času dost, ale prázdniny a dovolené nám umožňují v klidu a pohodě o těchto věcech přemýšlet. A takto v klidu ujasněné názory bývají ty nejlepší.

Školství

Rád bych vás informoval o průběhu rozpracovaných a připravovaných akcích vedoucích k dalšímu rozvoji naší obce. Jedním z nejpalčivějších problémů je rekonstrukce naší školky. Děláme maximální opatření pro to, abychom měli vše připravené. V současné době budeme mít územní rozhodnutí a bude následovat příprava ke stavebnímu povolení a získání finančních prostředků

pro následnou akci. Bohužel žádosti o dotace nelze urychlit, ani dopředu zajistit úspěch, proto držíme společně palce. Též naše škola v důsledku velkého rozvoje obce potřebuje řešit další problémy, například řešení vybudování vlastní kuchyně a jídelny. Důvodem je nárůst počtu žáků a kapacita kuchyně ve školce včetně převážení a vydávání jídel. Tato akce vyřeší nejen mnoho organizačních problémů, ale též postupně ušetří obci další finanční prostředky.

Vodovody a kanalizace

Dalším důležitým úkolem je příprava odkanalizování hořejší části obce do Pikovic. V současné době probíhají přípravy žádosti o stavební povolení, žádost o dotaci a další přípravy k zahájení celé akce. Dále připravujeme odkanalizování Brunšova, Rajchardova, Šlemínu a zbylé části Hradištko, včetně stavby čističky na Šlemíně, což je ve fázi přípravy

pro zadání projektů. V oblasti vodovodní sítě byla dokončena akce Velká Podkova včetně všech žadatelů o nové přípojky a rekonstrukce části rozvodů a přípojek sítě staré. Průběžně se řeší žádosti a realizace dalších přípojek. Řešíme rozšíření sítě chodníku na trase Brunšov – Hradištko. Na jednu část byla podána žádost o dotaci a u další vyprojektované části vyřizujeme stavební povolení. V souvislosti s vybudováním hřbitova se řeší úprava projektu týkající se vysahování terénu a možnosti oplocení. Největším problémem jsou opravy a rekonstrukce místních komunikací. Bohužel dotace a získání finančních prostředků je nemožné a při našem rozpočtu se toho moc udělat nedá. Rád bych poděkoval všem za recyklaci elektrosmotřebičů a třídění odpadu, čímž šetříme nejen životní prostředí, ale i finance obecního rozpočtu.

Přeji vám hezké prázdniny a příjemnou dovolenou a pokud budete mít nějaké problémy, které bychom mohli nějak řešit, rád vás uvítám na obecním úřadě.

Text: ANTONÍN MERTA, starosta obce

ZVÝŠENÍ MÍSTNÍHO KOEFICIENTU DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ

Na veřejné zasedání naší obce konané 12. června 2017 jsem do programu připravil návrh obecně závazné vyhlášky ke zvýšení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí z hodnoty dvě na novou hodnotu tři. Vedlo mě k tomu několik následujících faktů.

- negativní rozdíl v oblasti sběru odvozu odpadu a provozu sběrného dvora. Za rok 2016 nás zmíněné služby stály částku 3 693 000 Kč a na příjmech za místní poplatek za odpad jsme vybrali 2 652 000 Kč, tedy rozdíl 1 041 000 Kč
- připravované investice jako jsou kanalizace horní části Hradištko, rozšíření kapacity mateřské školy, stavba další části chodníku, realizace hřbitova
- úvěrové zatížení naší obce (v roce 2017 splatíme na jistinách a úrocích cca 4,2 mil. Kč)
- případný výkup pozemků od Královské kanonie premonstrátů na Strahově
- pokračování v opravách místních komunikací horkým asfaltem, v roce 2017 jsme vyčlenili částku 1,9 mil Kč, v tomto trendu pokračovat a ročně částku navyšovat než snižovat, v opravách komunikací horkým asfaltem máme velký dluh.

Pokud chce zastupitelstvo místní koeficient změnit, musí tak učinit vždy do 30. června pro další rok. Místní koeficient je možné další rok nebo roky opět změnit. Zastupitelstvo má pravomoc měnit násobky 2,3,4,5.

Zastupitelstvo schválilo koeficient tři Obecně závaznou vyhláškou č. 02/2017, o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí. Zároveň zastupitelstvo schválilo Obecně závaznou vyhlášku obce Hradištko č. 03/2017, o dani z nemovitých věcí, kterou se upravuje nižší základna daně z nemovitých věcí pro podnikatele. Občan

má základní sazbu pro zastavěný pozemek 2 Kč à 1 m² ročně, podnikatelské pozemky mají základní sazbu pro zastavěný pozemek 10 Kč à 1 m² ročně. Schválenými vyhláškami se zvýšení dotkne majitelů rodinných domů a chat, nikoliv podnikajících subjektů. Podnikatelé již nyní platí 5x více než majitelé rodinných domů a chat.

V roce 2018 získáme odborným odhadem zvýšeným koeficientem do rozpočtu naší obce navíc 1,2 – 1,3 mil. Kč. Pro poplatníka daně z nemovitých věcí vlastníci běžný ro-

dinný dům a pozemek o velikosti 1 000 m² bude znamenat koeficient 3 zvýšení daně z nemovitých věcí o cca 500 Kč ročně.

Okolní obce Štěchovice, Davle, Petrov mají koeficient 2. Ale s okolními obcemi bych prosím neporovnával, naše situace je vzhledem k odpadovému hospodářství, proběhlým a budoucím investicím jiná, včetně rozsahu katastru a zástavby. Rozsahem zástavby jsme velcí jako desetitisícové město, ale běžné příjmy máme díky institutu trvalého bydliště jiné.

Své případné dotazy k dani z nemovitých věcí laskavě směřujte na moji osobu.

TEXT: Tomáš Pipota, místostarosta obce Hradištko

REGULACE HLUČNÝCH ČINNOSTÍ

Dlouhodobě bylo požadováno po členech zastupitelstva, aby byla přijata Obecně závazná vyhláška k regulaci hlučných činností zejména ve dnech volna, klidu a státních svátcích. Po rozsáhlých diskusích byla tato vyhláška přijata na veřejném zasedání zastupitelstva obce dne 26. září 2016.

O nedělích a státem uznaných dnech pracovního klidu je tak každý občan povinen v době od 12.00 do 22.00 hodin zdržet se veškerých prací spojených s užíváním zařízení a přístrojů způsobujících hluk, například sekaček na trávu, cirkulárek, motorových pil, křovinořezů apod. Většina z nás tuto vyhlášku přivítala a v souladu s jejím zněním tento klid dodržuje. Jako vždy se objevují jedinci, kteří žijí svým životem, nějaké závazné vydané vyhlášky je nezajímají a otravují tímto své okolí, své sousedy. Proto jsme se rozhodli, že tato vyhláška bude znovu vyvěšena na webových stránkách naší obce i na informačních tabulích v katastru obce. Dovolujeme si tímto požádat výše uvedenou většinu, pokud zjistíte nedodržování této vyhlášky, nebojte se porušovatele upozornit, že to není v pořádku. Pokud by se toto porušování opakovalo, nebojte se obrátit na obecní úřad, je to v zájmu nás všech.

Text: MILAN VÁLA, pracovník OÚ Hradištko

V návaznosti na posledně uvedené pak Ministerstvo zemědělství dne **27. 1. 1948** vyhotovilo výpověď z hospodaření dle § 12 a násl. zákona náhradového [dále jen „**Výpověď**“], která se vztahuje ke všem nemovitostem ve vlastnictví KKP, zapsaných v tam uvedených knihovních vložkách (jiné vymezení nebylo možné, neboť jednotlivých nemovitostí bylo obrovské množství), včetně č. 623 českých desek zemských, ve které byly zapsány předmětné nemovitosti. KKP byla tímto

Knihovní vložka českých desek zemských

vypovězena z hospodaření na všech těchto nemovitostech.

Výpověď byla dne **30. 1. 1948** doručena Okresnímu soudu civilnímu pro Prahu západ, který jí usnesením z téhož dne, vyznačeném přímo na Výpovědi, vyhověl.

Téhož dne **27. 1. 1948** pak Ministerstvo zemědělství vyhotovilo knihovni žádost [dále jen „**Knihovni žádost**“], adresovanou mimo jiné i Krajskému soudu civilnímu v Praze, kterou oznámilo KKP, že převezme z jejího nemovitého majetku, podléhajícího revisi, mimo jiné i nemovitosti zapsané v knihovni vložce č. 623 českých desek zemských a navrhovalo vydání usnesení soudu o nařízení poznamenání u těchto nemovitostí, že je ministerstvo zemědělství zamýšlí převzít a že jde o majetek, který je předmětem revize. Krajský soud civilní v Praze pak svým usnesením ze dne **3. 2. 1948** Knihovni žádosti v celém rozsahu vyhověl a navrhované poznamenání nařídil.

Toto nařízení soudu bylo vykonáno, když poznámka zamýšleného převzetí byla již na základě samotné Knihovni žádosti dne **30. 1. 1948** zapsána i do knihovni vložky č. 623 českých desek zemských (v části B., vklad, pod číslem 9).

Die landtastliche Einlage besteht aus zweifig vier Seiten.
Drauf am 15. Oktober 1854.
Der k. k. Landesgerichtspräsident.

Číslo vložky knihovni: 623.

HRADIŠKO STATEK
a
Stichviec.

Střed část	Střední část	Poslední část	Střed část	Střední část	Poslední část
		<i>Andriášovo Jilove</i>	9	4	<i>zahradu</i>
		<i>Zahradní obce</i>	10	10	<i>zahradu</i>
		<i>Hradištko</i>	19	15	<i>zahradu</i>
		<i>Nová obce</i>	20	15	<i>zahradu</i>
1	1	<i>zámeček č. 1</i>	21	15	<i>zahradu</i>
2	9	<i>zahradu č. 1</i>	22	15	<i>zahradu</i>
3	11	<i>ovčín</i>	23	17	<i>zahradu</i>
4	12	<i>zámeček</i>	24	15	<i>zahradu</i>
5	22	<i>zámeček</i>	25	20	<i>zahradu</i>
6	23	<i>zahradu č. 1</i>	26	21	<i>zahradu</i>
7	24	<i>zahradu č. 2</i>	27	22	<i>zahradu</i>
8	25	<i>zahradu č. 3</i>	28	23	<i>zahradu</i>
9	26	<i>zahradu č. 4</i>	29	24	<i>zahradu</i>
10	27	<i>zahradu č. 5</i>	30	25	<i>zahradu</i>
11	28	<i>zahradu č. 6</i>	31	26	<i>zahradu</i>
12	29	<i>zahradu č. 7</i>	32	27	<i>zahradu</i>
13	30	<i>zahradu č. 8</i>	33	28	<i>zahradu</i>
14	31	<i>zahradu č. 9</i>	34	29	<i>zahradu</i>
15	32	<i>zahradu č. 10</i>	35	30	<i>zahradu</i>
16	33	<i>zahradu č. 11</i>	36	31	<i>zahradu</i>
17	34	<i>zahradu č. 12</i>	37	32	<i>zahradu</i>
18	35	<i>zahradu č. 13</i>	38	33	<i>zahradu</i>
19	36	<i>zahradu č. 14</i>	39	34	<i>zahradu</i>
20	37	<i>zahradu č. 15</i>	40	35	<i>zahradu</i>

Ministerstvo zemědělství tak dne **22. 4. 1948** rozhodlo o převzetí lesního a rybníčního hospodářství velkostatků KKP [dále jen „**Rozhodnutí o převzetí**“], včetně velkostatku Hradištko. Jako datum fyzického převzetí pak bylo stanoveno **29. 4. 1948**.

Z převzetí byl některý majetek KKP

vyložen, nejednalo se však o žádnou část velkostatku Hradištko (šlo např. o dům č.p. 113 v Praze 4 či komplex kláštera na Strahově).

Na výše uvedené pak navazují a vše završují jednotlivé přídelové listiny, vydané ohledně jednotlivých součástí Velkostatku Hradištko ve prospěch naší obce či ČS státu – MNV Hradištko. Tímto způsobem se dostal do vlastnictví naší obce majetek v centru obce. Majetek, který potřebujeme pro další úspěšný rozvoj. Ale tento majetek je předmětem probíhajících soudních sporů s KKP.

Text: Ing. PETR VLK

Z NEJSTARŠÍ HISTORIE SDH HRADIŠTKO

Požár byl odnepaměti pro člověka jednou z největších živelných pohrom. Vzpomene-me-li na dobu, ve které přišlo rozhodnutí založit hasičský sbor, připomeňme si, jaký fa-tální dopad tehdy mohl mít požár stavení.

Zakládající členové:

Dr. Isidor Zahradník – správce velkostatku
Václav Bernard – hostinský a řezník, Hradištko
Josef Brabec – domkář, Hradištko
Bohumil Buriánek – krej. dělník, Pikovice
Josef Ebr – zedník, Hradištko
Josef Fábera – zedník, Hradištko
Prokop Fábera – zedník, Hradištko
Stanislav Chadima – kup. přír., Pikovice
Antonín Krejčí – kovářský mistr, Hradištko
František Lacina – zedník, Pikovice
František Marek – kočí, Hradištko
Bohumil Matějček – hosp. dělník, Hradištko

Vincenc Matějček – hajný, Hradištko
Josef Matějček – hosp. dělník, Hradištko
Jan Sýkora – hosp. dělník, Pikovice
Josef Šaroch – zahradník, Hradištko
Rudolf Šmíd – lesní, Hradištko
František Tošnar – syn rolníka, Hradištko
Josef Tošnar – syn rolníka, Hradištko
Václav Tošnar – domkář, Hradištko
Jaroslav Valtroubek – dělník, Hradištko
Josef Vrnák – tesař, Hradištko
Antonín Dolejší – hostinský, Pikovice
Václav Dudek – řídící učitel, Hradištko

Dudek. Roční členský příspěvek byl stanoven na 2 Koruny a 40 haléřů.

Sbor zakoupil velkou požární stříkačku pro Hradištko v ceně 1 990 K a dvě malé pro Pikovice a Brunšov v ceně 850 K a 670 K. Stříkačky byly hrazeny půjčkou, která byla v následujících letech splácena ze subven-cí, členských poplatků a darů. Členové sboru si na své náklady pořídili hasičský stejnokroj. Dne 28. září 1907 byla uspořádána velká slavnost. Isidor Zahradník sloužil polní mši, při které vysvětil požární stříkačky. Kmotrou se stala Růžena Traubová, manželka mlynáře z Pikovic, která věnovala sboru 200 K. Mezi hosty nechyběli také členové hasičských sborů a dalších spolků z okolních obcí. Slavnost pokračovala přehlídkou hasičského výcviku, který členové podstoupili pod vedením

Nejstarší chalupy měly ještě doškové střechy, u obytných domů běžně stály dřevěné stodoly plné sena a krmiva pro dobytek. Pokud v obci vypukl požár, seběhli se okolní sousedé, naplnili vědra vodou a podávali si je z ruky do ruky. Proti většímu požáru neměli téměř žádnou šanci. Než přijel nejbližší hasičský sbor, stavení lehlo popelem.

Neméně důležitým popudem k založení sboru jistě byla i touha vyrovnat se okolním obcím – v Davli fungoval sbor dobrovolných hasičů už od roku 1887, ve Štěchovicích dokonce o 11 let dříve. Ustavující schůze hradišského sboru byla svolána na 20. ledna 1907 v hostinci Václava Bernarda a sešlo se na ní 52 místních občanů. Předsedou byl zvolen velmi aktivní inspektor velkostatku strahovského panství Dr. Isidor Zahradník, pozdější československý ministr železnic. Místopředsedou se stal pikovický hostinský Antonín Dolejší a zapisovatelem řídící učitel Václav

Rudolfa Aschermanna ze Štěchovic. Hosté se mohli dále pobavit při koncertě a večerní taneční zábavě.

První zásahy

Z hasičské kroniky, kterou zpětně dopsal v roce 1947 řídící učitel Rudolf Donda, se dozvídáme, že v roce 1907 se členové sboru sešli na čtyřech schůzích a podstoupili 12 cvičení. Odolnost sboru prověřily hned dva požáry. Při jednom čelili nejen plamenům, ale i lidské hlouposti a pomluvám. Během hašení požáru na Brunšově si hasiči došli na jídlo do hostince, neboť u doutnajícího ohně strávili i nadcházející noc. Několik občanů je obvinilo z toho, že utekli od své povinnosti. Pošramocenou pověst sboru musely napravit výpovědi svědků, kteří se hasičů zastali. Fungování sboru však nejvíce ohrozily sváry mezi jednotlivými členy. V roce 1911 totiž z vedení sboru odchází starosta Isidor Zahradník a spolu s ním i lesní Rudolf Šmíd a správce velkostatku Eduard Rádl. Co bylo přesnou příčinou jejich odchodu, dnes už asi ne zjistíme. Ani kronikář Rudolf Donda s odstupem tolika let nemohl odhalit tehdejší situaci, nicméně citujeme jeho zápis: *Vedení sboru prodělalo ke konci roku vnitřní krizi, která vznikla „prý“ napadením úřednictva zdejšího velkostatku při požáru p. Chadimů v Pikovicích. V důsledku toho, bez vyšetření strany druhé, tj. členstva sboru a některých občanů, kteří „prý“ neoprávněnými útoky urazili úřednictvo, vzdali se nejen funkcí svých, ale později i vystoupili ze sboru jako členové.* Novým starostou se stal pikovický hostinský Antonín Dolejší a velitelem přívozník František Lacina.

14. května 1911 byla v Pikovicích vysvěcena kaplička a hasičské skladiště, které bylo postaveno díky finanční podpoře továrníka Jana Wendlera ve výši 400 K.

Velkolepé oslavy

U příležitosti pátého výročí založení sboru byl uspořádán župní sjezd, kterého se účastnilo 23 hasičských sborů, které dorazily až z Písnice, Dolních Břežan, Sulice, Zlatníků nebo Voznice. Slavnost byla pojata ve velkém stylu – členy pozvaných sborů vítala děvčata v krojích, konala se veřejná cvičení – pořadové, školní se žebříky a školní se stříkačkami. V panském hostinci na Hradištku a v hostinci v Pikovicích byly uspořádány taneční zábavy. Župní správa v Jílovém ocenila dobrou organizaci a vyslovila hradištskému sboru

uznání.

Hasičský sbor se už od počátku svého založení věnoval také kulturní a vzdělávací činnosti. V Pikovicích uspořádal hasičský ples a na Hradištku májovou zábavu. Sbor vedl i vlastní knihovnu, a to až do roku 1921, kdy vznikla na Hradištku první obecní knihovna, které hasiči věnovali 70 svazků. Knihovnu tvořily knižní dary členů i knihy, které byly součástí kočující knihovny, kterou sboru zapůjčila jílovská župa.

Hasiči na frontě

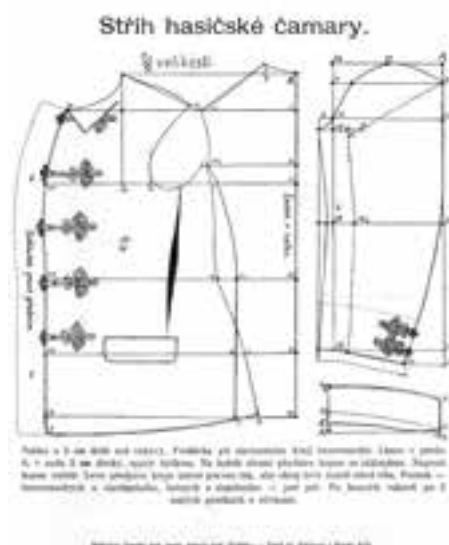
V době první světové války se nekonala žádná hasičská cvičení, činnost sboru byla zastavena, protože většina členů odešla na frontu.

Pokud se někdo vrátil, tak jako válečný invalida, např. Václav Meruňka. Na italské frontě zemřel Emil Bradáč. Sbor založil vdovský a sirotčí fond po padlých hasičích.

V roce 1918 sbor uvítal v obci zakládajícího člena a nově zvoleného člena československé vlády a ministra železnic Dr. I. Zahradníka, který přijel oznámit radostné zprávy o nově vzniklé Československé republice. Činnost sboru se opět dala do pohybu. Po dlouhé době byl uspořádán hasičský ples a obraz celého sboru se v očích veřejnosti konečně dočkal náležité úcty.

Osamostatnění Pikovických

V roce 1921 byly završeny snahy pikovických občanů o založení vlastního hasičského sboru. Hradištsí hasiči tímto přišli nejen o vedení sboru, ale i o třetinu členů. O třetinu poklesl i obnos v hasičské pokladně, rozdělen byl také inventární majetek. Majetkem nově vzniklého pikovického sboru se tak stala dvoukolová stříkačka, devět obleků, dva lezecké pasy a sedm obyčejných

pasů. Novým starostou hradištských hasičů byl zvolen starosta obce Antonín Živný, velitelem Václav Tošnar. Mezi dalšími členy byli například: Antonín Budák, Josef Brabec, řídící učitel Václav Klečka, Josef Fábera, Josef Ebr, Josef Pazdera a Emil Richter.

*Průběh vyprávění v „Hasičské pohlednici“ z 6. a 7. roku 1910
našla správa sboru k revizi svůj sborový signál
Zob. také to.*

Hned následujícího roku vstoupilo do sboru 10 nových členů.

Následující roky byly ve znamení získání podpory pro stavbu hasičské zbrojnice, té se členové sboru dočkali až v roce 1929. Zbrojnice byla velmi poškozena během německé okupace, neboť v její těsné blízkosti Němci zřídili dvě močůvkové jímky a hnojiště. Němci také poškodili motorovou stříkačku, jejíž zakoupení bylo dalším dlouholetým snem hasičů, který se vyplnil až v roce 1941. Bohužel se z ní neradovali dlouho a po válce bylo nutné ji opravit a uvést znovu do chodu.

Tváří tvář živilům

Čtyřicátá léta minulého století nadělila hasičům také dva jejich dosud největší hasičské zásahy. V roce 1940 postihla náš kraj živelná katastrofa fatálních rozměrů. Při jarní oblevě stoupla hladina Vltavy o devět metrů. Po Vltavě a Sázavě plulo obrovské množství ker, které na nově vybudované přehradě ve Vraném způsobily neprostupnou bariéru. Záchrané práce probíhaly několik týdnů, hasiči se střídali při denních i nočních hlídkách. Druhým velkým zásahem byl požár tovární budovy na linoleum na Brunšově v roce 1948. Hašení komplikovalo několik skutečností – jednalo se o dřevěnou budovu, ve které se nacházely barvy, lín a jiný hořlavý materiál, přístup k vodě byl příliš daleko, a navíc panovaly mrazy kolem -14 °C. Budova nakonec shořela úplně, ale podařilo se zachránit sousední obytné budovy a továrnu na malbu keramiky firmy Gloria.

Absurdity 50. let

V roce 1951 proběhla reorganizace hasičského sboru. Nový zákon přidělil obcím povinnost starat se o zabezpečení požární ochrany. Kronikář Donda celou situaci vysvětluje takto: „*Hasičstvo se má stát spolehlivým strážcem a ochráncem všech těch velkých*

hodnot, které vyrůstají z budovatelského úsilí našich pracujících po stránce požární ochrany. To znamená, že vše, co souvisí s jeho činností a růstem, nemůže už záviset jen na obětavosti hasičstva a milodarech bohatých, ale stává se věcí všeho našeho lidu.“ V důsledku toho došlo ke sloučení hasičských sborů Hradištko a Pikovic a byla založena Místní jednotka československého svazu hasičstva v Hradištku.

Oba sbory však nadále fungovaly odděleně jako spolky. Novým předsedou hradištského spolku byl zvolen Rudolf Donda a velitelem Josef Vrnák. Úsměvně působí záznamy v kronice týkající se majetku. Inventář se toho roku rozrostl nejen o nákladní auto značky Oppel-Blitz, ale též o dva obrazy s rámem s podobiznou Stalina a Gottwalda. Zakoupeno bylo i 9 stejnokrojů a 18 párů pánských

Fotografie pocházejí z oslav 25. výročí založení sboru z roku 1932.

polobotek, o které však hasiči zřejmě nestáli („boty nám byly proti naší vůli vnuceny referentem ONV“).

Značné komplikace přinesl masivní nábor nových členů. K hasičům se přihlásilo neuvěřitelných 173 členů, z čehož 79 členů pocházelo z Pikovic. Proto bylo hned v následujícím roce na celostátní konferenci hasičstva rozhodnuto o opětovném rozdělení obou hasičských sborů. Znovu se tak musel rozdělit inventář a konaly se nové volby. Noví členové však kromě placení členských příspěvků nebyli spolku nijak výrazně prospšní, o čemž svědčí opakovaný povzdech kronikáře: „Členské schůze trpí naprostým nezájmem a pasivitou členů, kteří zaplacením příspěvku pokládají svoji povinnost k místní jednotě za splněnou.“

Strasti sboru

Celá padesátá léta se nesla ve znamení těžkostí a zmaru. Hasiči si stěžovali na nedostatek financí poskytovaných úřady, dále na to, že jejich hasičské auto využívá rada MNV k jiným účelům, přičemž jeho opravy jsou hrazeny z rozpočtu sboru. Vedení sboru také trápila velká pasivita členů, obzvláště

Seznam činných členů

Příjmení a jméno	Stav	Číslo	Podpis
Jan Novotný	čl.	1914	
Václav Trnava	čl.	1914	
Josef Štěrba	čl.	1914	
...	...	...	...

Seznam činných členů

Příjmení a jméno	Stav	Číslo	Podpis
Jan Novotný	čl.	1914	
Václav Trnava	čl.	1914	
Josef Štěrba	čl.	1914	
...	...	...	...

připomínáno velkolepými oslavami. Jeli-kož oslavy nebyly včas vyřízeny a schváleny Ústředím čsl. Svazu požární ochrany a okresního výboru Praha-východ, byly odročeny na neurčito. Nakonec se konaly až v následujícím roce.

Hasičská kronika končí záznamem z roku 1961. Popisu dění v letech následujících by muselo předcházet časově náročné pátrání v archivech. Tím spíše si uvědomujeme, jak cenným zdrojem kronika je, a doufám, že se mezi současnými členy najde někdo, kdo ji začne znovu psát. Další část historie sboru se pokusíme nastínit prostřednictvím dvojrozhovoru s bývalými dlouholetými vedoucími členy sboru Rudolfem Šindlerem a Pavlem Řepou.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

Zdroj: Pamětní kniha hasičského sboru v Hradištku (1907-1961)

Dokumenty poskytl Státní okresní archiv Praha-západ se sídlem v Dobřichovicích.

mladých, nebylo možné se hlásit do celostátních soutěží. Nově vzniklé požární družstvo mladých a pionýrů se zanedlouho zase rozpadlo. Povzdech kronikáře nad tím, že do prvomájového průvodu přišli pouze tři hasiči ve stejnokroji, lze z dnešního pohledu hodnotit jako sympatickou rebelii. Snadno naopak chápeme smutek z toho, že ubývalo i návštěvníků plesů, po letech se upustilo i od tradičního zvyku chodit dům od domu s pozvánkou na ples, neboť to lidé pokládali za ilegální žebrotu. Vrcholem zmaru bylo 50. výročí založení jednoty, do té doby vždy

PŘÁTELSTVÍ S BELGIČANY POKRAČUJE

Donedávna byli synonymem pro místní hasiče. Při našem povídání jsme zmapovali neuvěřitelných čtyřicet let trvání sboru, takovou dobu jsou totiž jeho členy. S PAVLEM ŘEPOU a RUDOLFEM ŠINDLEREM jsme zavzpomínali na největší požár v naší obci, největší živelnou katastrofu i na počátky přátelství s hasiči z Belgie.

» Kdy jste poprvé vstoupili do sboru dobrovolných hasičů a jak na tuto dobu vzpomínáte? Co vás k tomu vedlo?

R.Š.: Když jsme přišli z vojny a oženili jsme se, tak nám náš tchán, který byl u hasičů, nabídl, abychom se k nim přidali.

P.Ř.: Já jsem byl u hasičů v Týnci nad Sázavou už od dětství. Když jsem v roce 1975 přestoupil k hradištským, tehdejší vedení se rozpadlo. Tak si předseda obce Prokeš zavolał několik mladých hasičů na úřad a řekl, že já budu velitelem, Jarda Volešák jednatelem a Tonda Jetýlek starostou.

» Jaké bylo tehdejší zázemí a vybavení spolku?

R.Š.: Měli jsme dvě „ereny“ – staré pragovky v majetku civilní obrany. Jedna byla cisterna, druhá dopravní a ty už tu sloužily spoustu let. Bohužel se nedaly vyřadit. Už ani nebrzdily, ale přesto vždycky prošly technickou kontrolou. Když jsme jeli ze Štěchovic na Hradiště, vsázeli jsme se, jestli se při odbočování stre-fíme na most.

P.Ř.: Jednu jsme nakonec zlikvidovali tím, že jsme ji v zimě při požáru na Slapech nezabali-li do deky a ona zamrzla. A při dalším požáru ve Štěchovicích se zlikvidovala ta druhá.

» Tak jste byli rádi, že jste se jich zbavili.

P.Ř.: Byli. Měly spotřebu 32 litrů, a navíc mi připadalo, že se ten benzín pořád někam ztrácel. Teprve potom jsme sehnali „vejtrasku“ s cisternou a potom ještě avii na přepravu hasičů. Po revoluci jsme nakonec získali ještě Tatru, pro kterou jsme byli u Útvaru rychlého nasazení. To byla tatra, která před revolucí stříkala na demonstranty na Václavském náměstí. Byla celá zamřížovaná a nahoře měla takovou klec, kde byl ten, který obsluhoval vodní dělo, aby na něj lidi

nic nehodili. Původně byla celá zelená, tak jsme ji předělali na červenobílou. Na té jsme se vyřadili.

» Kde stála hasičská zbrojnice?

P.Ř.: Přesně tam, kde je dnes. Než jsme to převzali my, tak staří hasiči měli zbrojnici v ovčíně. Na tom dnešním místě stály veřejné záchody po Němcích. Ty se v průběhu šedesátých let přestavely na dvougaráž a tak to tam vypadalo až do povodní v roce 2002. Potom se nám podařilo na tom samém místě postavit novou zbrojnici, tak jak ji známe dnes.

» Jak vzpomínáte na váš první zásah?

P.Ř.: Já jsem byl u požáru pod Pervidlem, kde někdo v opilosti podpálil chatu.

R.Š.: V době, když jsme začínali, jsme dost často hasili o žních pole. Do fukaru na slámu se dostal kámen, vylétla jiskra a zapálil se celý

stoh. Nebo když jezdila parní lokomotiva, tak se stávalo, že hořely stráně podél trati. Obvyklé byly i požáry chat.

» Vzpomenete si na nějaký kuriózní zážitek?

P.Ř.: Při oslavách 90. výročí jsme dostali sele, tak jsme ho nejdřív vykrmlili a pak jsme si ho ugrilovali. V noci pak začalo hořet na Se-kance. Byla hrozná mlha, že jsme ten požár nemohli ani najít. Naštěstí hořela jen taková bouda, přijeli profíci, oheň jsme uhasili a oni nám pak říkali, že se jim líbíme, jak jsme klidní. Já povídám: No klidní... Slavili jsme! R.Š.: Tenkrát byla jiná doba, nikdo moc ne-hleděl na předpisy, auta řídili i lidé bez pa-tříčného oprávnění. Dnes už se takové věci nedějí.

» Jaký jste zažili největší požár a jak na to vzpomínáte?

P.Ř.: Jednoznačně největší byl požár ovčína v únoru roku 1995. Tenkrát byly nepocho-pitelné předpisy. Siréna byla odpojená a fun-govalo to tak, že když někde hořelo, musel jsem zavolat do Prahy na civilní obranu a te-prve oni zapnuli sirénu. Takový byl předpis, že nesmíme houkat, aby se něco nestalo. Mě vzbudil v půl čtvrté ráno Jarda Vnouček, kte-rý jel do práce a všiml si, že se z ovčína kouří. Povídám: No to je hezký. Moje manželka se sousedkou Zdenou Svobodovou budili ostat-

ní hasiče, já jsem mezitím vyndal tatra a než s ní Pavel Svoboda dojel k ovčínu, tak už ho-řela i střecha. Přijeli hasiči z Jílového, Řevnic a z Prahy. Začali jsme hasit a najednou to bouchlo. Jedna bomba vlétla do mříže, kde zůstala zapletená. Kdyby tam ta mříž nebyla,

někoho by to zabilo. Dnes je mříž s bombou v hasičském muzeu v Příbyslavi. Celkem tam bylo 600 bomb a kusy těch bomb létaly až k rybníku.

» Stal se někomu nějaký úraz?

P.Ř.: Výbuch odhodil jednoho profesionálního hasiče, který stál zrovna na žebříku. Naložili ho do sanitky, ale když kousek popojeli, vzbudil se, a protože mu nic nebylo, tak šel zpátky hasit.

» Jak se povedlo zachránit sochu beránka?

P.Ř.: Beránek měl štěstí. V tu dobu byl sundaný a restaurovali ho. Potom už zůstal na zámku. Neshořel ani barokní štít ovčína, ale protože se houpal, tak ho hasiči shodili proudem vody, aby na nikoho nespádl. Také se muselo pokácet několik ohořelých kaštanů a lip.

» Předpokládám, že nejkrušnější chvíle jste zažili při povodních v roce 2002. Jak na tyto události vzpomínáte?

R.Š.: Týden před povodněmi hodně pršelo. V pátek mi volala paní Richterová z Brunšova, že už se nedá projet po cestě podél řeky. Přijeli to zkontrolovat hasiči z Jílového a my jsme do půlnoci čekali, jestli budeme muset něco stěhovat, až nám zavolali, že se nic dít nebude. Několik dalších dní pořád hrozně lilo. V pondělí vyhlásili pohotovost, a tak jsme museli začít všechno stěhovat. Když zvedli stavidla na štěchovické přehradě, hladina vody najednou stoupala strašně rychle. Ve středu už bylo všechno pod vodou. V Belgii na nás hasiči uspořádali sbírku a sehnali 250 vakcín proti žlutence. Mezitím stát sháněl vakcíny v Evropě a my už jsme je měli. Ještě nám pražští hasiči vynadali, jak jsme si dovolili mít je dřív než oni.

» Místní hasiči udržují dlouhá léta přátelství s belgickým Essenem. Jak toto přátelství vzniklo a co vám přináší?

R.Š.: Když jsme připravovali oslavy 90. výročí hasičů, tak mě jeden můj známý poprosil

o naši vlaječku, že ji pošle svému známému z Belgie, který je velitelem hasičů v Essenu. Nato belgičtí hasiči projevili zájem přijet se k nám podívat na oslavy. Když přijeli poprvé na Hradištko a viděli naši hasičárnu a naše auta, tak z toho byli v šoku. Hned volali do Belgie, že nemáme ani dýchací přístroje. O rok později jsme navštívili my je. Essen je město veliké asi jako Benešov, ale jejich vybavení nemají ani naši profesionální hasiči. Byl to pro nás šok.

» Největším darem od Belgičanů bylo hasičské vozidlo Mercedes. Co to pro vás znamenalo?

P.Ř.: Auto nám přivezli kolem roku 2005 a dva roky trvalo, než jsme ho mohli přihlásit. S tím nám nakonec pomohl český velvyslanec z Belgie, který jezdil do Pikovic.

» Mercedes jste teď naopak vy darovali hasičům na Třebšín. Nebylo vám to líto?

P.Ř.: Dostali jsme od pražských hasičů liazku, takže už na Mercedes nemáme místo. Ale trochu mi to líto je.

PAVEL ŘEPA se narodil v roce 1950, vyrostl s šesti sourozenci na samotě nedaleko vyhlídky Máj. Vyučil se zedníkem, v letech 1967–2007 pracoval u firmy Armabeton. Dvacet let učil na odborném učilišti jako mistr odborného výcviku. V letech 1975–2013 zastával funkci velitele SDH Hradištko. Za svou práci získal několik ocenění, například medaili Za příkladnou práci, Záslužnou medaili od Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje nebo Odznak sv. Floriána. V roce 2002 převzal od Ministerstva vnitra Poděkování za účast na záchranných pracích a likvidaci následků povodní určené celé zásahové jednotce. Je ženatý, má dvě děti a tři vnoučata.

RUDOLF ŠINDLER se narodil v roce 1949, vyučil se tiskařem. Od roku 1964 pracoval na Hradištku v OTK, po revoluci začal podnikat ve své profesi. Členem místního sboru dobrovolných hasičů je od roku 1975, dvacet let zastával funkci pokladníka, patnáct let byl jejich starostou. Jako hasič byl několikrát vyznamenán, získal například medaili Za příkladnou práci, Záslužnou medaili nebo Odznak sv. Floriána. Žije celý život na Hradištku, je ženatý, má dvě děti a tři vnoučata.

Na co ze vzájemných návštěv vzpomínáte nejraději?

Oba: Na to se radši neptej. (smějí se). Hlavně jsme rádi, že už místo nás začínají jezdit mladší a že přátelství pokračuje dál.

Děkuji za rozhovor.

Rozhovor zaznamenala
LUCIE HAŠKOVÁ

MOHOU KNÍŽKY SLAVIT?

Ano, mohou, a dokonce ve velkém. V naší škole se takhle jeden pátek sešlo mnoho desítek úžasných literárních hrdinů a společně prožili nádherné dopoledne.

Po zahradě i ve všech budovách korzovali – Maková panenka, Alenka v říši divů s Kloboučníkem, Ledová královna, Káťa a Škubánek, Mauglí, modromodrý Šmoula, zeleňoučký Kvak, Zlatovláska, Pipi dlouhá punčocha, několik Kryšáků, Rošťák Bertík, Sissi v nádherných císařských šatech, něko-

prosto totožných Ferdů Mravenců v čele se svou mravenčí náčelnicí. (Celá rodina této náčelnice od teď miluje červený krepový papír, neboť v potu tváře do noci vyráběla všem mašle pod krk).

Upřímně se omlouvám těm desítkám dalších, které zde neuvádím, ale kteří si stejně tak dali práci s vymyšlením i realizací svého převleku. Všichni byli úžasní. Všichni své spolužáky seznámili se svou zamilovanou knížkou, představili svého hrdinu, zahráli si na něj, nakreslili ho či se bavili spoustou dalších zajímavých činností. Jen ve staré budově ti malí krom svých knížek představovaných ve třídě docela zblízka poznali ještě jedenáct

dalších dětských knih, jejichž autora museli ve smíšených skupinách nejprve pracně vyložit, správnou knížku najít a podle ní splnit další úkoly do svého protokolu.

Při společném shromáždění pak naše milá paní knihovnice Šebestová (s Machem za zády a paní Kadrnožkovou po pravici) ocenila nejlepší dětské (a nejen to) čtenáře roku. Troufám si tvrdit, že také její zásluhou spousta našich dětí čte jako o závod.

Shrnuto a podtrženo: vyřádili jsme se všichni, inspirace na prázdninové čtení bohatá, ale hlavně – naplnili jsme to nejdůležitější – znovu jsme si připomněli, jaký význam má kniha v našem životě.

Text: JANA CHADIMOVÁ

lik Harry Potterů i s dokonalou Minervou McGonagallovou, včelí medvídek nás krmil medem, Pat a Mat pochodovali v rytmu své znělky, ovčí babička si pečlivě opatrovala svá ušiska (z vyžehlených ponožek). Ale největším triumfem byli prvňáci, kteří se do auly přihrnuli jako černá záplava úžasných na-

PESTRÝ PROGRAM V ZÁVĚRU ŠKOLNÍHO ROKU

Máme za sebou další školní rok... Nazývám ho posledním klidným rokem před obdobím velkých změn v životě naší mateřské školy. Ale nebudu předbíhat.

V předcházejícím čísle Zpravodaje jsem se věnovala zápisu k předškolnímu vzdělávání do MŠ Hradištka. Dle očekávání nebylo vyhověno velkému počtu žádostí o přijetí (24 z celkových 58). Navíc je mi známo, že někteří rodiče „čerstvě“ tříletých dětí k zápisu ani nepřišli. Je mi líto těžce řešitelné situace v rodinách, kdy se rodič musí vrátit po ro-

dičovské dovolené do práce a přitom nemá své dítě přijato do školky, ale tento stav může výhledově zlepšit pouze rozšíření kapacity MŠ. Obec Hradištka jakožto zřizovatel naší mateřské školy se problémem aktivně zabývá. Když zpětně koukám do kalendáře, program byl nabitý... V květnu jsme pro maminky připravili krásné besídky. Hned následovala

školka v přírodě ve Strážném v Krkonoších, kam na šest dní odjelo 25 odvážných dětí s ještě odvážnějšími učitelkami Marcelou, Jarkou a Terezou.

Výlety a oslavy

Ke Dni dětí přijelo na školkovou zahradu překvapení. Byl to chovatel a sokolník a dětem představil práci s mláďaty – jezevcem, liščátkem, puštíkem a výrem.

Za zajištění tohoto programu děkujeme panu Zděnkovi. Další dva týdny byly ve znamení výletů. Sázavský klášter s pohádkovým programem navštívili naši budoucí školáci a všechny děti o týden později odjely na farmu Zvířátkov do Olešné u Hořovic. Každá třída si pro doplnění třídních programů průběžně pořádala své „batůžkové“ výpravy a další mini výlety. Následovala Zahradní slavnost s tématem POVOLÁNÍ. Slavnostně jsme se rozloučili s nejstaršími dětmi, užili si legraci na stanovištích, nacpali si bříška vším možným... Rodiče se opět vytáhli – moc se jim to povedlo. Děkuji za obří nasazení a finanční dary.

Ještě zmíním úspěšný cvičný požární poplach. Děti byly vzorné a rychlé. Za odměnu mohly stříkat vodu a okouknout a prolézt požární auto Sboru dobrovolných hasičů Hradištka. Chlapi, díky.

Teď už nezbývá nic víc než si popřát pohodové léto bez úrazů.

Text a foto: MAGDA BÍLKOVÁ,
ředitelka MŠ

MANŽELÉ EBROVI OSLAVILI DIAMANTOVOU SVATBU

Seznámili se při cestách vlakem – téměř sedmnáctiletá Jaroslava jezdila s partou kamarádek do Prahy do školy, o pět let starší Zdeněk dojížděl do Modřan do práce. Upoutala ho tím, že skákala v Davli z mostu do řeky. Letos v dubnu si manželé Ebrovi po šedesáti letech znovu řekli „ano“.

Po svatbě bydleli 14 let v Pikovicích, než si postavili domek na Rajchardově. „Stavěli jsme spolu, manželka zedničila,“ prozrazuje pan Ebr a při otázce, čeho si jeden na druhém nejvíc váží, zmiňují oba především pracovitost. Dále se shodují na lásce k rodině a klad-

ný vztah k dětem. Společně vychovali syna a dceru. Jejich rodina se dále rozrostla o čtyři vnoučata. Nyní jsou jejich největším potěšením pravnučky Kačenka a Adélka.

Zdeněk pracoval jako nástrojař, Jaroslava dělala účetní ve firmě věnující se zahraničnímu obchodu, po mateřské nastoupila do hradištské tiskárny, kde pracovala ještě v důchodovém věku.

Nejtěžším obdobím si prošli před třemi lety, když pana Ebra postihl infarkt. Jeho zdravotní stav byl velmi vážný.

„Doktor mi řekl, že neví, co bude za dvě hodiny, natož druhý den,“ vypráví paní Ebrová třesoucím se hlasem. Oba však vzápětí dokazují, co jim pomáhá vyrovnat se s nástrahami osudu. Tím je především pozitivní způsob k životu. „Měl jsem štěstí na sestřičky, říkali mi dědoušek. Jedna byla z Davle a když se dnes potkáme, hned k sobě letíme a dáme si pusu,“ říká pan Ebr s vědomím, že možná prozrazu-

je příliš, ale paní Ebrová se směje a dodává: „Díky těm mladým holkám tam hrozně pokřál. A když mi doma fňuká bolestí, tak mu hned připomenu, že kdyby byl v nemocnici, tak by si před holkama hrál na Juru a nenaříkal.“

Oba jsou stále aktivní a činorodí. Patří mezi čestné členy hradištských hasičů, u vltavanů je pan Ebr dokonce protektorem, což je čestná funkce pro nejstaršího člena spolku. Ohromí mě ručně vyráběnými odznaky vltavanů, výroba jednoho mu zabere asi dvanáct hodin. Paní Ebrová zase ráda skládá puzzle a věnuje se ručním pracím. V mobilu mi ukazuje fotku svých háčkovaných výtvarů. „Tohle mám i na facebooku,“ dodává a přiměje mě zamyslet se nad tím, zda jednou dokážu na prahu osmdesátky podobně držet krok s dobou. Kéž by.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

VZPOMÍNKA NA ZDEŇKU KŘIVÁNKOVOU

Krátce před hlavními prázdninami zemřela Zdeňka Křivánková, která byla řadu let nepřehlédnutelnou osobností zdejší základní školy. Její žáci si na ní vážili především toho, že jim dokázala předat lásku k rodné obci a povědomí o historii místa, kde žijí.

Narodila se v roce 1926 v Černíně v rodině statkáře, jejíž osud ovlivnila nejprve druhá světová válka a poté kolektivizace a pronásledování kulaků. Provádala se na Hradištko, s manželem vychovala dvě dcery. Převážnou část pracovního života učila na zdejší základní škole, a to ještě v důchodovém věku.

Paní Křivánkovou jsem poznala už jako dámu v letech, když se z nás v roce 2007 staly kolegyně v knihovně. Měla za sebou už téměř dvacetiletou službu čtenářům a práce ji stále bavila. Ve vysokém věku se naučila pracovat s počítačem a knihovnickým programem a přechod na digitální systém půjčování jí nečinil větší obtíže. Když ve svých 85 letech s prací v knihovně končila, nesmířila se s vidinou klidného důchodu a přihlásila se na univerzitu třetího věku. Byla nezdolná a činorodá, takovou si ji budeme pamatovat.

Text: LUCIE HAŠKOVÁ

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ – 22. DUBNA 2017

Laura Havlová
Sofie Klepáčová
Vanesa Kučerová
Viktorie Přenosilová
Izabela Sieberová
Jaroslav Herman

Ondřej Macháček
Václav Římovský
Marek Šíma
Oldřich Mach

Nepřišli Jan a Mariána

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ DEPOZITÁŘE NFA

Národní filmový archiv dne 19. června slavnostně otevřel technicky vyspělý depozitář, který zajistí stabilní prostředí pro cenný filmový materiál, ale i nefilmové sbírky, a to za přítomnosti ministra kultury Daniela Hermana, hejtmanky středočeského kraje Jaroslavy Pokorné Jermanové a zástupců obce Hradištko.

Technicky vyspělá budova na 1 820 m² zastavěné plochy a 21 500 m³ obestavěného prostoru, je situovaná na parcele stávajících depozitářů archivu ze 70. a 90. let, mimo záplavové oblasti a letecké koridory a pojme až 100 miliónů metrů filmu. „Filmový materiál je prokazatelně nejspolehlivějším nosičem pro pohyblivé obrazy, a proto NFA mnoho let usiloval o vybudování depozitáře, který zajistí dlouhodobé uchování našeho filmového dědictví. Nový depozitář splňuje nejprísnejší standardy péče a my se díky němu dostáváme na úroveň nejúspěšnějších filmových archivů v Evropě,“ říká generální ředitel NFA Michal Bregant.

Stěhování potrvá 10 let

Filmový materiál je nutné chránit před vlivy prostředí, čemuž odpovídá i řešení nové budovy. Relativní vzdušná vlhkost 35 % zamezí vysychání a smršťování filmu a konstantní teplota -5 °C zastaví chemické procesy, které zkracují životnost materiálu. Před stěhováním do novostavby projde každý film aklimatizační komorou, ve které stráví 24 hodin. Aklimatizaci projde 10 000 negativů hraných a 21 000 negativů nehraných filmů, 4 000 duppozitivů hraných a 10 000 duppozitivů nehraných filmů a 15 000 kopií. „Vzhledem k aklimatizačnímu procesu potrvá stěhování zhruba deset let. Negativy a duppozitivy jsou nejvzácnější a nejkvalitnější materiály, které sloužily k výrobě kopií pro promítání. V rámci přípravy na výstavbu nového depozitáře odborníci z NFA již řadu let všechny dotčené materiály kontrolují, čistí a připravují na přesun,“ doplňuje Bregant.

Nejcennější materiály

Svémi sbírkami se Národní filmový archiv řadí k nejstarším a nejdůležitějším filmovým

archivům na světě. V novém depozitáři bude především uložena veškerá barevná produkce československé a české kinematografie na nehořlavém barevném materiálu, tedy od padesátých let do současnosti, ale také zabezpečovací materiály ke starším filmům, které NFA překopíroval z nitrátových na ne-

hořlavé materiály. Mezi ty patří například filmy Hermíny Týrlové, Jiřího Trnky nebo Karla Zemana. Do nového depozitáře se však přestěhují i některé cenné černobílé filmy, jako třeba kolekce děl Jana Kříženeckého, průkopníka české kinematografie z přelomu 19. a 20. století, první vědecké filmy, sbírky české avantgardy (např. filmy Alexandra Hackenschmieda) a dokumentů a reklam firmy Baťa nebo kolekce filmů Jiřího Hanzelky a Miroslava Zikmunda. Uložena zde bude i archivní kulturní památka, záznam procesu s Miladou Horákovou.

Součástí nové budovy budou i depozitáře pro uložení archivních sbírek soudobé dokumentace, které obsahují klíčové dokumenty pro

poznání dějin propagace tuzemské kinematografie, mimo jiné 1 500 cenných exemplářů velkoplošných filmových plakátů. Speciálního uložení se zde dočkají i skleněné fotografické negativy, které zachycují portréty filmových osobností, záběry z natáčení nebo reklamy na filmy promítané dříve v kinech před začátkem představení. V depozitáři se bude nacházet i moderní digitální laboratoř, zajišťující kontrolu a archivaci nativně digitálních audiovizuálních děl (tedy především

současné kinematografie). Digitální laboratoř bude zodpovídat i za migraci ze starších páskových a optických digitálních médií do standardizované souborové podoby, vhodnější pro zpřístupňování kulturního dědictví v současné době. Depozitář poskytne i nová moderní pracoviště řady odborných zaměstnanců archivu.

Depozitář za 155 miliónů korun podle návrhu Ing. arch. Martina Kotíka a projektu společnosti Arch.Design realizovala stavební společnost HOCHTIEF CZ. Financován byl v rámci programu Ministerstva kultury ČR „Péče o národní kulturní poklad“.

Text: JANA ULIPOVÁ;
foto: Ivan Svoboda

KULTURNÍ INFORMACE

Plánovaný zájezd na výstavu květin v Čimelicích dne 26. srpna má několik posledních volných míst. Stále ještě je možnost se přihlásit i jako náhradník na emailu jana.chadimova@zshradistko.cz nebo vhozením lístku do domovní schránky v Pikovicích.

Druhou informací vás chci předběžně pozvat na zářijový zájezd do Národního divadla dne 6. září na představení Pýcha a předsudek. Bližší informace budou včas podány na obecním webu a na obvyklých plakátovacích místech. Přihlásit se ale mohou občané Hradištko už nyní na obecním úřadě nebo u mne.

Text: JANA CHADIMOVÁ

PONÍK Z PIKOVIC USPĚL NA VÝSTAVĚ

V sobotu 20. května 2017 jsme se s kobyolkou Old Avenue's Hedwig alias „Heduškou“ zúčastnili výstavy miniaturních koní v Opřeticích. Byla to naše první zkušenost na takové výstavě a hned jsme byli úspěšní!

Soutěžilo se v několika kategoriích – ve sportovní třídě i kostýmové show. Kobyłka získala druhé místo a titul rezervního Grand šampióna. S Emičkou Zavadilovou získaly „holky“ druhé místo v kategorii mladého vystavovatele a společně pak ovládly kategorii přehlídky v maskách. Karkulka a vlk porotu jednoduše uchválili.

Majitelkou velšské kobylinky „Hedušky“ je Kateřina Matějovská. Kobyłka a další poníci a koně jsou ustájeni na pastvině v Pikovicích.

Text: KATEŘINA SVOBODOVÁ

OCENĚNÍ KNIHY ZABRÁNO PRO SS

Historik Tomáš Zouzal získal ocenění za knihu *Zabráno pro SS*. Publikace, jejímž námětem je vysídlení Benešovska a Sedlčanska za druhé světové války, byla vyznamenána na veletrhu Svět knihy premií Miroslava Ivanova. Autor byl nejmladším z oceněných spisovatelů.

Kniha *Zabráno pro SS. Zřízení výchovného prostoru Böhmen v letech druhé světové války* byla vydána na sklonku roku 2016 nakladatelstvím Naše vojsko. Autor ji poprvé veřejnosti představil na křtu v Kulturním domě Josefa Suka v Sedlčanech 8. prosince a následně při více než třiceti prezentacích na různých místech ČR. Téměř čtyřsetstránková publikace, bohatě doplněná obrazovými přílohami, dokumentuje vytvoření největšího vojenského cvičiště na území českých zemí, vystěhování obyvatelstva a zabránění území pro jednotky Waffen-SS. Podklady ke knize autor sbíral dvanáct let.

Ocenění mladého historika

Cena Miroslava Ivanova je každoročně udělována za historickou, případně regionálně zaměřenou literaturu, a to v pěti kategoriích. Kniha T. Zouzala byla nominována v kategorii III – dílo autora do 39 let. Miroslav Ivanov (1929–1999) se proslavil jako autor literatury faktu a věnoval se různým tématům z české historie od středověku až po 20. století. Společně s jeho rodinou a městem Jaroměř-Jo-

sefov, odkud pocházel, cenu vyhlašuje Klub autorů literatury faktu a Správa odkazu Ego-na Ervína Kische. Je udělena od roku 2001. Slavnostní předávání cen 17. ročníku soutěže se uskutečnilo v pátek 12. května 2017 v rámci veletrhu Svět knihy na pražském Výstavišti v Holešovicích. Třicetiletý historik Tomáš Zouzal, který má rodinné kořeny na Sedlčansku, zde byl nejmladším oceněným. Na akci přijel z Mnichova, kde se v současné době věnuje dalšímu výzkumu.

Kniha *Zabráno pro SS* vyšla za podpory 35 obcí. Náklad 3 500 ks je téměř rozprodán. Zbývající výtisky lze zakoupit v Městském muzeu Sedlčany, na vybraných obecních úřadech a na internetových stránkách www.zouzal.cz. Autor nyní připravuje druhý díl knihy.

Text: JAN VACHTL

NOVINKY PRO DOSPĚLÉ:

V. Vondruška – *Husitská epopej V.*
M. Urban – *Závěrka*
E. Brabcová – *Žena v (kon)kursu*
M. Viewegh – *Bůh v renaultu*
L. Hornáková-Cívade – *Marie a Magdalény*
J. Nesbø – *Žízeň*
S. Björk – *V lese visí anděl*
E. A. Sund – *Vraní dívka*
E. Ferrante – *Geniální přítelkyně*
M. Hemingway – *Neviditelná dívka*

L. Moriarty – *Poslední výročí*
S. Lapena – *Manželé odvedle*
D. Levithan – *Líbali jsme se*
J. Nelson – *Dám ti slunce*
R. Riggs – *Siroťáček slečny Peregrinové III.*
D. Eddings – *Elénium*
J. Nejedlý – *Po práci legraci*
A. Adam – *Otroci třetí říše*
M. Surosz – *Ach, ty Češky!*
J. Prekopová – *Malý tyran*
A. Šándor – *Čeká nás pohroma?*

NOVINKY PRO DĚTI A MLÁDEŽ

E. Stará – *Koho sežere vlk?*
L. Šťastná – *Dubánci*
M. Haberstock – *Proč má Eda spoustu času a dospělí ne?*
I. Procházková – *Myši patří do nebe*
L. Pavlásek – *Ve tmě jako v ranci jdou tři počůránci*
J. Kinney – *Deník malého poseroutky 11.*
J. Krüss – *Tim Tolar aneb Prodaný smích*
Kol. – *Půlminutové horory*
M. Drijverová – *Lvi kouzly*
J. Boyne – *Chlapec na vrcholu hory*
L. Lowry – *Hledání modré*

J. Flanagan – *Hraničářův učen*
V. Rothová – *Čary života*

AUDIOKNIHY

R. Goscinný – *Mikulášovy patálie*
D. Laňka – *Dobrodružství Billa Madlafouska*
A. Lindgrenová – *Ronja, dcera loupežníka*
O. Sekora – *Ferda mravenec*
A. Barrows – *Spolek přátel krásné literatury*

PRÁZDNINOVÁ OTEVÍRACÍ DOBA:

Úterý: 15 – 19 hodin
Dovolená: 4. července a 8. srpna

KALENDÁRIUM

sobota 15. července 2017 od 14 hodin, Třebšín – XII. ročník country festivalu **Třebšínská zvoníčka**

sobota 22. července 2017 od 10 do 24 hodin, Slapy – benefiční festival **Cihlafest**

sobota 5. srpna 2017, Štěchovice – **závody dračích lodí**

sobota 12. srpna 2017 v 10.30 h, Letní kino Nový Knín – **Michal na hraní** (dětské představení M. Nesvadby)

pátek 18. srpna 2017, Netvořice – **koncert kapely KEKS**

sobota 19. srpna 2017 ve 20.30 h, Letní kino Nový Knín – **Masaryk** (české životopisné drama)

neděle 20. srpna 2017, Netvořice – **Netvořická pouť**

pátek 25. srpna 2017, Přírodní divadlo Kopniště – **Kapka medu pro Verunku**

sobota 26. srpna 2017, zahrádkáři Pikovice – **zájezd do Čimelic**

středa 6. září 2017, OÚ Hradištko – **zájezd do Národního divadla** na představení *Pýcha a předsudek*

sobota 9. září 2017 od 12 hodin, areál hasičské zbrojnice – **oslavy 110. výročí SDH Hradištko**

sobota 23. září 2017, KPZ Pikovice – **Den otevřených vrat**

KOMUNITOU PODPOROVANÉ ZEMĚDĚLSTVÍ V PIKOVICÍCH

Stále více lidí se zajímá o to, odkud potraviny pochází a kdo je vyprodukoval. Zda byly vypěstovány v souladu s přírodou a neputovaly ke spotřebiteli přes půl Evropy. Zda prospívají našemu zdraví a nezatěžují je zbytky chemikálií. Jednou z možností, jak si zajistit přísun ekologicky pěstované zeleniny, ovoce a živočišných produktů za spravedlivé ceny (tj. bez platby zprostředkovateli přímo zemědělci, který je za svou práci adekvátně ohodnocen, a tudíž už nepotřebuje státní dotace), je zapojit se do tzv. komunitou podporovaného zemědělství (zkratka KPZ).

KPZ představuje formu smlouvy (ústní či písemné) mezi zemědělci a odběrateli, uzavírané minimálně na rok dopředu, přičemž obě strany spolu sdílí jak přínosy, tak i rizika produkce potravin.

V praxi to vypadá tak, že skupina lidí si najde v blízkém okolí zemědělce, s nímž se domluví na pravidlech pravidelného dodávání zeleniny, ovoce a případně i dalších potravin (např. mléka, sýrů, vajíček, masa). Každý jednotlivec zaplatí na počátku sezony svůj podíl na nákladech k vyprodukování potravin a – pokud je to tak domluveno – pomáhá občasně při zemědělských pracích či rozdělování úrody a pravidelně si na předem určeném místě vyzvedává svůj podíl na úrodě. Zemědělec ručí za to, že potraviny produkuje v souladu s přírodou, ročním cyklem, bez použití chemikálií a půdu namísto vykořisťování zúrodňuje.

Výhody a nevýhody

KPZ skýtá výhody pro obě zainteresované strany. Podílník získá kvalitní potraviny z jemu známé lokality od konkrétního producenta, a to za výhodnější cenu, než by v obchodě zaplatil za biopotraviny, protože nemusí přispívat na jejich distribuci (při počítání na cca 6 kg zeleniny se jedná o rozdíl zhruba 150 Kč). Při práci na pozemku spotřebitel pozná pravou hodnotu potravin pěstovaných ekologickým způsobem. Zemědělec naproti tomu má stálý příjem a zajištěný odbyt, a proto se může naplno věnovat pouze produkci potravin. Osobní kontakt zemědělce se spotřebiteli zaručuje vyšší kvalitu pro-

dukce, neboť je zde navázán přímý a zdravý obchodní vztah. Výhodou je také lokálnost a čerstvost potravin. Nevýhodou může být pro některé spotřebitele fakt, že je respektována sezónnost potravin, tj. např. dýně jsou k dispozici opravdu až na podzim v době sklizně. Druhou nevýhodou jsou nepředvídatelná rizika, např. ve formě neúrody některého druhu zeleniny z důvodu nepříznivého počasí nebo napadení škůdci.

Jak funguje KPZ Pikovice

Obecně existují dva typy KPZ. První z nich – odběratelský typ – je založen jen na produkci potravin zemědělcem a na pravidelných odběrech produktů podílníky. Druhým typem jsou komunitní KPZ, mezi něž patří i naše, v letošním roce založená, KPZ Pikovice. V nich se jednotliví členové podílejí na produkci potravin na pronajatém pozemku a zároveň si platí odborníka na ekologické pěstování zeleniny. První rok jsme započali v počtu šestnácti členů, bydlících v blízkém i širším okolí Pikovic. V naší KPZ lze mít jak podíl zcela placený bez povinnosti brigády, tak i podíl zčásti hrazený v korunách a zčásti odpracovaný. Odměnou nám je nejen zdravá zelenina (pěstujeme na třicet druhů), ale i možnost navazovat a udržovat dobré sousedské vztahy, předávat si zkušenosti nejen z oblasti produkce potravin a učit naše děti zdravému vztahu k přírodě a pěstování zeleniny. Někteří z nás už si při práci na pozemku dokonce zafilozofovali, že to není jen o „hrabání se v hlíně“, ale také jistého druhu psychoterapie, cesta k uklidnění duše

a navázání pouta s přírodou ve světě vědy a techniky. Navíc při skupinové práci je to i příjemná forma debatního kroužku, kde se mnohé snadno vyřeší.

Kromě zeleniny máme možnost odebírat také vejce, mléko a tvaroh v biokvalitě. Doufáme, že časem sortiment rozšíříme o bylinky a ovoce.

Případné zájemce o začlenění se do naší KPZ i zvědavé a sprátené duše srdečně zveme na den otevřených vrat, který se bude konat v sobotu 23. září t.r. Bližší informace se vás dozvíte některým z informačních kanálů. Pokud jste netrpěliví a máte dotazy, obraťte se s nimi na koordinátorku KPZ Pikovice Marcelu Týřovou (marcela.tyfova@email.cz). Více o KPZ v ČR se dozvíte na adrese www.kpzinfo.cz.

Text a foto: MARCELA TÝŘOVÁ

KUCHYŇSKÝ BIOODPAD DO SMĚSNÉHO ODPADU NEPATŘÍ

Vadí vám zapáchající popelnice? Pokud ANO, stačí popelnici dát do stínu, nechat pootevřené víko, a hlavně do popelnice nedávat kuchyňský bioodpad. Nejeefektivnějším způsobem nakládání s biologicky rozložitelným odpadem především odpadem z kuchyně (včetně plesnivého pečiva) je kompostování.

Přirozeným rozkladem bioodpadu v kompostérech vznikají vhodné podmínky pro řadu organismů, které právě tento odpad zpracovávají. Jinak řečeno, když se dodrží správné postupy pro kompostování, bioodpad přímo mizí před očima a především nezapáchá! Většina lidí ovšem neví, za jaký konec tuto problematiku uchopit a raději hodí bioodpad do popelnice. Kompostování přitom není žádná věda a v následujícím návodu se o tom přesvědčíte. Je potřeba dodržet základní podmínky:

1. udržování správného poměru dusíku a uhlíku (N:C)

Jinak řečeno také „kombinování hnědého se zeleným“. Zelený odpad je bohatý na dusík a vodu (např. tráva) a hnědý odpad je bohatý na uhlík (např. suché listy). Pozor ovšem v období podzimu! Suché listy je dobré kombinovat například s trávou, jinak se v jedné hromadě listy na sebe nalepí a vytvoří neprostupný „krunýř“, po kterém steče veškerá voda, jádro kompostu vyschne a proces rozkladu se zastaví. Listy je lepší ponechat v pytlích a průběžně přidávat na kompost spolu s trávou. Smíchat trávu s listím můžeme také jednoduše poházením listů na trávu, kterou se chystáme posekat. Dojde-li listů, můžeme použít popel ze dřeva (POZOR, ne popel z uhlí!).

2. správná vlhkost kompostu

Dodržování správné vlhkosti kompostu je velice důležité, protože jakmile je v kompostu více vody, než má být (tzn. po zmáčknutí kompostu v dlani z něj vytéká voda (viz. první obrázek), začne kompost hnit a tím pádem zapáchat. Velkému množství vody se dá předejít přidáním suchého bioodpadu (např. piliny, suché listy, nebo nerecyklovatelný papír – papírové utěrky, proložka od vajíček atd.). Když je v kompostu málo vody (tzn. po zmáčknutí v dlani se sype (viz. prostřední obrázek), organismům se přestává dařit, v kompostu se mohou objevovat mravenci a odpad neubývá. Poté stačí kompost zalít vodou. Pokud kompost zmáčknete v dlani, nevytéká z něj žádná voda a hmota drží při sobě, máte vyhráno (viz. obrázek dole).

3. přístup vzduchu kompostu

Aby všechno v kompostu probíhalo tak, jak má, je dobré jednou za čas kompost „překopat“. Nejen že se kompost provzdušní, ale také budou mít organismy k nové hmotě přístup ze všech stran, a ne pouze ze spodu, jak tomu je u nepřekopaného kompostu. Tady platí známé pravidlo: Je váš kompost cítit? Překopejte ho! A opravdu to funguje.

Další praktické rady, jak zdokonalit kompostování

- Mějte kompost ve stínu a ve styku s půdou, případně do něj čas od času přidejte zeminu.
- Misku či kbelík, do kterého sbíráte bioodpad, po každém vyprázdnění vypláchněte vodou a s ní pak kompost zalejte. Nádobu bude vypláchnutá a kompost dostatečně vlhký.

- Slupky od citrusových plodů se dají také kompostovat, ale nesmí jich na kompost přijít příliš mnoho zároveň.
- Dají se kompostovat i proložky od vajíček, plesnivé pečivo a také pečící papír.
- Věci, které do kompostu nepatří, poznáte tak, že v něm zůstanou po celou dobu kompostování.
- Na kompost můžete dát i kosti, nebudou vám zapáchat v popelnici. Pokud se nerozloží, není problém je z kompostu vysbírat.
- Kompostujte pomocí žížal, protože žížaly stimulují činnost organismů, rozměňují bioodpad (čímž kompost provzdušňují) a také jsou indikátorem toho, že je kompost v pořádku. Je-li s kompostem něco špatně, žížaly jej opouštějí.

ŠPATNĚ

ŠPATNĚ

SPRÁVNĚ

Menší kusy odpadu se rychleji kompostují. Tohle pravidlo platí například u větví. Pokud domácnost nevlastní štěpkovač, může si pomoci sekačkou na trávu, která větvičky rozmělní na menší kousky.

Kompostovat se dá několika způsoby, například na volné ploše, na starém hnojišti nebo v nádobě přímo určené ke kompostování (v kompostéru). Třetí varianta je v dnešní době nejvýhodnější, protože esteticky lépe působí, zabraňuje návštěvám škůdců a také částečně chrání kompost před promáčením a vysušením.

Buďte si jistí, že vyhazováním biologicky rozložitelného odpadu, především toho kuchyňského, do kompostérů předejdete zápachu ve vašich popelnicích se směsným komunálním odpadem, a navíc se zbavíte složky odpadu, za kterou obec potažmo i vaše domácnost zbytečně platí nemalé peníze.

Chcete-li získat více informací o kompostování nebo se zajímáte o efektivní třídění odpadů, máte možnost na YouTube zdarma zhlédnout pořad „Moje odpadky“ 6. až 8. díl. Mnoho úspěchů v kompostování a nezapáchající popelnice přeje tým mojeodpadky.cz

Text: ING. RADEK STAŇKA,
vedoucí týmu Moje odpadky

KDOULE A MORUŠE

Na podzim kolem roku 1970 v zámecké zahradě na Hradištku rostlo mnoho dřevin – ovocné stromy z doby její slávy a dřeviny z náletu, když již péče o zahradu nebyla nejlepší.

V horní části zahrady těsně pod zdí upoutaly mou pozornost dva či tři vzrostlé keře se zajímavým ovocem. Byla to plstnatá žlutá jablčíka velikosti pěsti, tvrdá, nepoživatelná, ale příjemně vonící, vyrůstající na konci krátkých větviček. Zřejmě zahradník považoval tento keř pocházející z dalekého teplého Orientu (Íránu) za dost cenný, aby měl místo i v zámecké zahradě na Hradištku. Kdouloň (Cydonia) se vyskytuje ve dvou „druzích“ – s plody jablkového a s plody hruškovitého tvaru. Některé odrůdy mají plody až 3 kg těžké.

Množení kdouloní

Hnaný rozmnožovacím pudem jsem několik semen, kterých je v malvici více než např. v jablku a jsou slepené velkým množstvím slizu, vložil do květináče. Zde velmi dobře vyklíčila a poskytla mi keřiky, z nichž jeden úspěšně rostl do krásy, velikosti i plodnosti na pozemku pod mými okny. Udělal jsem dobře s tím rozmnožováním – příští rok z keřů již bylo jen mrtvé roští. O několik desetiletí později, v roce 2010, se situace opakovala. Nutnost terénní úpravy na stanovišti kdouloně přivedla její smrt, ale „mláďata“ se měla již čile k světu a dnes vesele a krásně na jaře kvetou velkými růžovými květy a na podzim lze jejich plody sklízet.

Proč sklízet? Nuž např. že lze z nich vyrobít chuťově vynikající povidla, která se při pečení buchot neroztékají, nebo vysušením těchto povidel rozetřených na tenkou vrstvu se dá získat pochoutka, kterou děti i dospělí budou milovat.

Využití kdoule

Kdoule patřila mezi nejoblíbenější léčivé rostliny starověku a byla symbolem štěstí,

lásky a plodnosti. Ve středověku se hojně pěstovala v klášterních a panských zahradách především jako léčivá rostlina. Poněkud jí konkurovaly mišpule a dnes i příbuzný kdoulevec japonský často pěstovaný i na Hradištku. Jméno dostala podle města Kydon (dnes Kanea) na Krétě – kydonské jablko. Staročeské označení bylo „kdůle“ nebo „gdůle“. V některých oblastech u nás nazývají toto ovoce „kutny“ z německého pojmenování Quitten. Na Hané (Určice) jí říkali „kótina“. Sušené, na tenké plátky rozřezané plody se používají na zmírnění ža-

ludčních potíží, při střevních nepokojích a při krvácení, bolestech krku apod. Sliz ze semen svojí nedráždivou povahou se uplatní proti kašli, na ošetření drobných trhlinek na kůži i sliznicích třeba při kojení. Kdouloň má i zahradnické využití. Lze ji použít jako podnož pro některé odrůdy hrušní. A v neposlední řadě je i schopnost „jablíček“ příjemně navonět prádlo ve skříni a poněkud i odhánět hmyz. Džem z kdoulí dal vzniknout slovu marmeláda – z portugalského marmelo označující kdoule.

Kde najdeme moruši

Zatímco kdoule má na Hradištku domovské právo, moruše by si je mohla snadno získat jednoduše proto, že je krásná i užitečná. A taky odedávna u nás byla pěstována v parcích. Seznámil jsem se s ní v malé vesničce nedaleko světoznámých lázní Piešťany, kde jsem jako dítě rád mlsal chutné plody ze dvou nebo tří stromů vysazených u hřbitova. Jednu rostlinku, tenký prouteček, jsem dostal darem někdy v osmé dekádě dvacátého století od přítele bydlícího v Praze-Bohnicích. Dnes je z ní statný a plodný strom rostoucí za tribunou Slovanu Hradištka. Rozmnožuje se ze semen. Přestože pod stromem jich každoročně byly tisíce, nikdy zde žádná nová rostlinka nevznikla. Po vysetí celých plodů do květináče se ukázalo, že mají výbornou klíčivost. Letošní poměrně silné pozdní mrazy však poškodily všechny teplomilné rostliny na Hradištku včetně moruší.

Původ a využití moruše

Rostlina pochází z teplých oblastí Přední a Východní Asie. Pěstuje se jako zdroj krmení motýlka bource morušového k výrobě hedvábí. Květy jsou odděleného pohlaví, „bydlí“ však na jedné rostlině podobně jako např. u naší lísky, takže k oplodnění si stačí rostlina sama na rozdíl třeba od populárního dvoudomého rakytníku, kde k získání plodů na samičí rostlině musí být v blízkosti rostlina samčí. Plody moruše jsou podobné ostružinám. Na některých rostlinách jsou bílé, na jiných černé. Existuje ještě moruše červená, která je severoamerického původu.

Moje moruše je černá. Bílá moruše je na krmení bource vhodnější. Pochybují však, že by se u nás touto činností někdo chtěl zabývat. Sladké plody postupně dozrávají v průběhu celého léta. Chuť? Někomu moc chutnají, někomu ne. Lze z nich připravovat kompot, šťávu, víno, povidla a podobně. Nebo jen tak je dávat rovnou do pusy. Dobře usušené mohou nahrazovat cukr. To mají rádi Tádžikové. V starověkém Řecku byly velmi oblíbené a připisovaly se jim trávící, narkotické a antitoxické účinky.

Moruše, na Moravě též „maruše“, své jméno odvozují z latinského slova morus, které prý souvisí s řeckým slovem meros – díl, částka, vzhledem k děleným plodům. Na Slovácku jí říkají „molperně“ nebo též „malterně“ z německého „maulpern“ neboli Maulbeeren. Křížením morušovníku černého a červeného vznikl **morušovník trnavský** (*M. trnaviensis*), který velmi bohatě plodí velké množství temně karmínových sladkých plodů, kterých lze z jednoho stromu sklídit až 70-100 kg.

Text: VLADIMÍR GLASNÁK
Foto: www.magazinzahrada.cz

HASIČSKÉ OKÉNKO

Od posledního vydání Zpravodaje si Jednotka sboru dobrovolných hasičů Hradištko (JSDH Hradištko) připsala na své konto celkem devět zásahů. Dočtete se nejen o proběhlých zásazích, ale i o úspěších v hasičském sportu a zorganizovaných akcích pro veřejnost.

První se uskutečnil 18. března, kdy byla jednotka vyslána k poskytnutí součinnosti zdravotnické záchranné službě při transportu zraněné osoby z Posázavské stezky. Zásah do značné míry komplikoval náročný terén a deštivé počasí. Pravou zkouškou připravenosti se však stal přelom března a dubna, kdy byla jednotka vyslána ke čtyřem zásahům během jediného týdne. První se uskutečnil 27. března a jednalo se o požár kontejneru u tělocvičny v Hradištku. Další následoval hned 28. března, kdy byl zdolán požár lesního porostu nedaleko štěchovické přehrady. Od této události neuplynulo ani 24 hodin a JSDH Hradištko byla povolána k požáru chaty v Masečíně. Náročný týden pak završil požár skládky biodepadu na Brunšově dne 1. dubna (na snímku).

Následné klidnější období přerušil až 16. dubna požár horního patra rodinného domu v Pikovicích, kdy byl poprvé úspěšně aplikován postup domluvený pro zásahy v části obce Pikovice. Členové JSDH Hradištko z SDH Pikovice nedisponují v hasičské zbrojnici vlastní cisternou, ale při zásahu v Pikovicích jsou na místě události zpravidla první, a tak je jejich úkolem zjistit důležité informace o situaci (zda jsou ohroženy životy či zdraví osob), odpojit přívod elektric-

kého proudu a připravit vše potřebné pro další zásah (např. natažení hadic). Jakmile na místo dorazí cisterna z hasičské zbrojnice na Hradištku, může být rovnou přistoupeno k hašení požáru bez dalších zdržení. Dalším zásahem se stala opět součinnost pro zdravotnickou záchrannou službu 8. května, kdy bylo nutné přenést osobu ze člunu, na němž byla svezena po řece ze své chaty, do sanitky. O týden později byla jednotka povolána k požáru budovy na Brunšově. Zatím poslední zásah jednotky se uskutečnil 6. června a jednalo se opět o asistenci při transportu pacienta do sanitky.

Cvičení v budově ZŠ Hradištko

V pátek 19. května se uskutečnilo požární cvičení v přístavbě ZŠ Hradištko. Přípravy cvičení se podařilo do značné míry utajit, a tak byl pro většinu osazenstva školy vyhlášený požární poplach překvapením. Během cvičení, které proběhlo za dozoru profesionálních hasičů ze stanice Jílové u Prahy, byl pomocí vyvolávače kouře simulován požár v jedné z učeben, nacvičováno zdolávání požáru s pomocí dýchací techniky a hledání ztracených dětí, které budovu neopustily společně s ostatními.

Požární sport

S příchodem jara se oba sbory v Hradištku a Pikovicích začaly opět věnovat také požárnímu sportu. První příležitostí k ukázce schopností hasičských družstev se stala okrsková soutěž v Davli dne 22. dubna, kdy SDH Pikovice obsadil 3. místo a SDH Hradištko 4. místo. Na okresní soutěž, která proběhla 21. května v Třebonicích, se však vypravilo jen družstvo SDH Hradištko, které zde dobylo příčku nejvyšší, tedy 1. místo. SDH Pikovice se mezitím zúčastnil 13. května noční soutěže ve Sloupu, kde se mu ale nepodařilo příliš uspět, a 21. května soutěže v Dobříši, odkud si odvezl diplom za 4. místo.

Akce pro veřejnost

I přes náročný program v oblasti požární ochrany nebo požárního sportu myslí naši dobrovolní hasiči také na akce pro veřejnost. SDH Hradištko uspořádal 30. dubna pálení čarodějnic a podílel se na organizaci běžeckého závodu VltavaRun dne 14. května (v podobě občerstvovací stanice). V Pikovicích bylo pálení čarodějnic zorganizováno také, a to ve vzájemné spolupráci SK Pikovice a SDH Pikovice vedle fotbalového hřiště. Hasiči z Pikovic se pak stejně jako každý rok podíleli na organizaci country festivalu Trampské Pikovice, který se uskutečnil dne 20. května.

Sledujte činnost obou sborů působících v obci Hradištko na facebookových stránkách „SDH Hradištko pod Medníkem“ a „SDH Pikovice“.

Text a foto: ZDENĚK PROŠEK

HASIČI HRADIŠTKO

LETOS JSME TU JIŽ 110 LET

PŘIJĎTE TO S NÁMI OSLAVIT NA

HASIČSKÉ SLAVNOSTI

KTERÉ POŘÁDÁME

9. ZÁŘÍ 2017 OD 12:00 HODIN

V ZAHRADĚ HASIČSKÉ ZBROJNICE
A PŘILEHLÉM OKOLÍ

MŮŽETE SE TĚŠIT NA

- VÍCE NEŽ 30 KUSŮ MODERNÍ I HISTORICKÉ HASIČSKÉ TECHNIKY
- STATICKÁ I DYNAMICKÁ UKÁZKA VRTULNÍKU W – 3A SOKOL ARMÁDY ČR
- VOZIDLA ZÁCHRANNÉ SLUŽBY - TECHNIKU POLICIE ČR
- UKÁZKY ZÁCHRANÁŘSKÉ PRÁCE
- SLAVNOSTNÍ PRŮVOD ZÚČASTNĚNÝCH SBORŮ SDH OBCÍ

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO - VSTUPNÉ ŽÁDNÉ - KONEC AKCE V 18:00 HODIN

VÍCE INFO NA FACEBOOK: SDH HRADIŠTKO POD MEDNIKEM

Kompletní servis se správou pojištění

TOMÁŠ TŮMA

zástupce ČP Distribuce s.r.o.,
dceřiné společnosti České pojišťovny a.s.

Uzavírá smlouvy v oblasti:

- Životního a úrazového pojištění
- Povinného ručení + Havarijního pojištění
- Pojištění domů a bytů
- Pojištění odpovědností
- Pojištění psů a koček
- Cestovního pojištění
- Penzijního připojištění

Kontakt:
tel.: 733 357 060
tomas.tuma@ceskapojistovna.cz

**ČESKÁ
POJIŠŤOVNA**

**PROFI
PŮJČOVNA**

BÁRTA rent

**7 DNÍ
V TÝDNU**

KOMPLETNÍ NABÍDKA NÁŘADÍ

STAVEBNÍ PRÁCE • KUTILOVÉ • ZAHRÁDKÁŘI

 776 500 340

WWW.PROFIPUJCOVNA.EU

NAVŠTIVTE NAŠI
NOVOU

PROVOZOVNU
na adrese
Slapy 280

Po odevzdání tohoto kupónu v naší prodejně
do **28.7.2017** dostanete jako dárek
pár pracovních rukavic